

BOOMER'S INS & OUTS

BUNGALOW 12 INDEX OF OPPOSITES

ARCHITECT MATHIEU BRULS

Gelegen aan de voet van de Dennenberg in Bunde, grenzend aan de tuin van het voormalige klooster Overbunde is dit, door de opdrachtgever benoemde woonhuis, "Bungalow 12", tot stand gekomen.

Een "gevecht" tussen de opdrachtgever en de bevriende architect Mathieu Bruls heeft een huis opgeleverd wat een ware beleving te noemen is. Enerzijds in het oogspringend en anderzijds ingetogen.

Tegenstellingen die nauw samenhangen met de wijze waarop men het huis benadert. De Dennenberg afkomend lijkt men in eerste instantie geconfronteerd te worden met een terughoudende, gesloten bungalow, opgebouwd uit donkere bakstenen en geflankeerd door een cortenstalen bouwvolume. Dit is ook de zijde van het huis waar de entree gesitueerd is. Door middel van enorme betonnen tredes wordt de bezoeker naar de voordeur geleid. Een pad waarbij men trede na trede gewaar wordt van de fraaie omringende natuur.

Een markant gegeven ten aanzien van het metselwerk is de wijze waarop de architect omgegaan is met de afwerking van de voegen. De specie lijkt door een enorme druk tussen de stenen uit te lopen wat er toe bijdraagt dat de gevels meer diepte krijgen.

Wanneer men het huis passeert blijkt het uit 2 bouwlagen te bestaan die als het ware de Dennenberg penetreert. Hier wordt dan ook snel duidelijk dat de geslotenheid verruimt is voor openheid en transparantie. Het bovenste niveau waar ook de entree gelegen is, kenmerkt zich door een enorme raampartij over de volledige breedte van de woning, waardoor men in de verte de skyline van Maastricht kan ontwaren.

Doordat intern op deze verdieping gekozen is om de stijging van de heuvel tastbaar te maken middels "terrassvorming", wordt vanuit elke plek optimaal geprofitteerd van het geboden uitzicht. De tredegewijze stijging van de "terrassen" zorgt, ondanks de volledige openheid, voor een natuurlijke definiëring van "kamers" binnen de ruimte. Zo zijn automatisch de door de opdrachtgever gewenste kamers als de zitkamer, eetkamer, keuken, studeerkamer en de televisiekamer ontstaan.

De veelvuldige toepassing van beton lijkt het woonhuis een industrieel karakter te geven. Echter door de verschillende afwerkingen en detailleringen van vloeren en wanden in samenspel met de imposante doch geraffineerde dakconstructie wordt een andere waarde toegekend aan het huis. Eigentijds en individueel, versterkt door persoonlijke bezittingen op het gebied van kunst, meubilair en accessoires die in de loop der jaren bijeen gebracht zijn door de bewoners.

In het souterrain zijn de slaapkamers, badkamers, garage en benodigde nevenruimtes ondergebracht. Opvallend is hier de keuze van de architect om de constructieve consequenties te accentueren van de bovenliggende niveauverschillen.

Ondanks dat deze ruimtes in het souterrain gelegen zijn, hebben ze toch een direct contact met de naastgelegen, in ontwikkeling zijnde tuin, middels imposante raampartijen. Gekozen is om de natuur hierbij zoveel mogelijk haar gang te laten gaan zodat er een vanzelfsprekende overgang ontstaat met de omringende natuur. Hierdoor lijkt het grondstuk wijder te reiken dan het eigenlijke perceel wat bijdraagt tot de verbijzondering van het toch al spraakmakende woonhuis. ←

Jos Eliëns

BOOMER'S INS & OUTS

